Dosarul nr. 3r-238/25; (2-25018363-02-3r-24042025)
Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul Central (judecător Talmaci Iana)

D E C I Z I E

19 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de avocatul Budu Pavel, în interesele lui Munteanu Ivan, împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni sediul Central din 28 martie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantului privind aplicarea măsurilor asiguratorii,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Munteanu Ivan către Primăria satului Ghelăuza, Consiliul comunal Ghelăuza, cu privire la anularea actelor administrative,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 11 februarie 2025 Munteanu Ivan a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Ghelăuza și Consiliului comunal Ghelăuza, solicitând anularea deciziilor nr. 5/10 din 27 iunie 2024 și nr. 8/1 din 06 noiembrie 2024.

La 24 martie 2025 reprezentantul reclamantului, avocatul Pavel Budu a înaintat o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099.

În motivarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii a indicat că în litigiul cu autoritatea publică locală Ghelăuza, Munteanu Ivan nu-și poate recăpăta în proprietate bunurile imobile ce îi aparțin.

Astfel din considerentul că autoritatea publică locală Ghelăuza la momentul de față nu examinează și satisface cererile lui Munteanu Ivan, ce țin de o multitudine de bunuri imobile, mai mult ca atât aceștia înstrăinează bunurile imobile prin licitații frauduloase și anume bunurile imobile cu nr. cadastral *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099, respectiv în concluzie există pericolul de dispariție a acestor bunuri.

Totodată menționează că, desfășurarea în continuare a procesului de judecată fără aplicarea măsurii de asigurare prin aplicarea sechestrului pe bunurile menționate, poate duce la situații ireparabile iar în eventualitatea admiterii cererii de chemare în judecată, finalitatea eventualului act a justiției va fi practic imposibil de realizat fără a fi aplicată măsura asiguratorie.

Susține că pericolul survenirii unor situații ireparabile și imposibilității executării eventualei hotărâri a instanței de judecată, persistă în cazul derulării în continuare a procesului de judecată, or, autoritatea publică locală înstrăinează aceste bunuri imobile, iar aceasta va genera la rândul său ineficiența unui eventual act a justiției emis pe marginea cererii de chemare în judecată, în eventualitatea admiterii acesteia după înstrăinarea bunurilor menționate.

În drept, cererea de asigurare a acțiunii a fost întemeiată pe prevederile art. 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă. (f.d. 32-34)

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 28 martie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea avocatului Budu Pavel, în interesele lui Munteanu Ivan, privind aplicarea măsurilor asiguratorii. (f.d. 35-39)

Solicitarea recurentului:

La 07 aprilie 2025 avocatului Budu Pavel, în interesele lui Munteanu Ivan, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 28 martie 2025, solicitând casarea integrală a încheierii primei instanțe, soluționând prin decizie problema respectivă, cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile cu nr. cadastral *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099. (f.d. 41-43)

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 28 martie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 aprilie 2025, astfel încît Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurenta a invocat că încheierea contestată este eronată, deoarece există un pericol real ca bunurile să fie înstrăinate de către autoritatea locală prin licitații presupus frauduloase; sunt întrunite condițiile de „periculum in mora”, adică un risc iminent de pierdere a bunurilor înaintea soluționării cauzei; finalitatea unei eventuale hotărâri favorabile ar deveni ineficientă sau imposibilă fără măsura asigurătorie; jurisprudența CEDO susține necesitatea aplicării unor astfel de măsuri pentru a garanta executarea efectivă a hotărârii judecătorești (cazurile Șandor vs România și Hornsby vs Grecia).

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen pentru prezentarea referinței, intimatul însă nu și-a valorificat dreptul său procedural și nu a prezentat referința, fapt care nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierilor atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva

încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 11 februarie 2025 Munteanu Ivan a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Ghelăuza și Consiliului comunal Ghelăuza, solicitând anularea deciziilor nr. 5/10 din 27 iunie 2024 și nr. 8/1 din 06 noiembrie 2024.

La 24 martie 2025 reprezentantul reclamantului înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurarea acțiunii, prin care au solicitat aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 28 martie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea avocatului Budu Pavel, în interesele lui Munteanu Ivan, privind aplicarea măsurilor asiguratorii. (f.d. 35-39)

La 07 aprilie 2025 avocatului Budu Pavel în interesele lui Munteanu Ivan a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Strășeni sediul central din 28 martie 2025, solicitând casarea integrală a încheierii primei instanțe, soluționând prin decizie problema respectivă, cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile cu nr. cadastrale *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099. (f.d. 41-43)

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre respingerea cererii de aplicare a măsurilor asiguratorii, este corectă și urmează a fi menținută.

Colegiul menționează că obiectul examinării la caz, constituie cererea reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. *****.006, *****.095, *****.011, *****.400, *****.756, *****.086, *****.087, *****.204, *****.014, *****.099.

În drept, cererea de asigurare a acțiunii a fost întemeiată pe prevederile art. 174, 175, 177 Cod de procedură civilă.

Colegiul reține că art. 195 Cod administrativ stabilește că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Înaintând cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii întemeiată pe prevederile art. 174, 175, 177 Cod de procedură civilă, reclamantul nu a ținut cont de faptul că dispozițiile art. 195 Codul administrativ, se aplică restrictiv, exclusiv cînd normele Cărții a III-a a Codului administrativ conțin deficiențe de aplicare, care nu pot fi suplinite nici de interpretarea potrivită principiilor conținute în Cartea I.

Deci, Colegiul reține că sensul normei enunțate, este în a suplini și nu în a institui reguli noi, sau a aplica măsuri care vin în contradicție cu principiile reglementate expres de Codul administrativ.

Colegiul judiciar menționează că reglementările exprese ale Codului administrativ, conțin norme legale care sunt instituite spre a realiza protecția provizorie a drepturilor și intereselor participanților procedurilor administrative, în acest sens, fiind prevăzută instituția suspendării executării actelor administrative contestate, care este reglementată de art. 214 Cod administrativ și instituția Ordonanței provizorie, reglementată de art. 215 Cod administrativ, aplicabilă pentru cazurile care nu cad sub incidența art. 214 Cod administrativ.

În același timp, pentru a beneficia de aplicarea acestor măsuri de protecție provizorie, participantul procedurii de contencios administrativ urmează să probeze prezența condițiilor prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ, și anume:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil sau,

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, condiții care la caz, nici nu au fost invocate de reclamant, nici motivate și apreciate în actul procesual ce constituie obiect al recursului.

În lumina celor invocate, Colegiul concluzionează că în cadrul acțiunii de contencios administrativ, nu este aplicabilă instituția asigurării acțiunii prin aplicarea sechestrului.

Or, după cum s-a invocat mai sus, dispozițiile art. 195 Codul administrativ, se aplică restrictiv, exclusiv când normele Cărții a III-a a Codului administrativ conțin deficiențe de aplicare, condiții care nu se denotă la caz.

Reglementările Codului administrativ nu operează cu noțiuni de - ”măsură de asigurare a acțiunii” și „aplicarea sechestrului” - această instituție legal procesuală fiind reglementată doar de Codul de procedură civilă.

În cauză menționată, prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile indicate în actele administrative contestate. Totuși, această măsură nu este prevăzută de Codul administrativ.

În cadrul contenciosului administrativ, legiuitorul a instituit o singură formă de protecție juridică provizorie: suspendarea executării actului administrativ individual contestat, reglementată la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, sau, alternativ, emiterea unei ordonanțe provizorii în condițiile prevăzute la art. 215 alin. (2) din același cod.

Prin urmare, dispozițiile art. 174 și 175 din Codul de procedură civilă, nu sunt aplicabile speței, întrucât Codul administrativ conține o reglementare specială, expresă și derogatorie în materie.

Prevederile Codului de procedură civilă devin aplicabile în cadrul procedurii în cauză, numai dacă procedura administrativă nu conține reglementări speciale care guvernează situația procesuală respectivă. În plus, aplicarea dispozițiilor procedurii civile este valabilă doar în măsura în care acestea nu contravin principiilor procedurii speciale de contencios administrativ.

Prin urmare, în coraport cu prevederile Codului administrativ, nu este posibilă acceptarea cererii ce ține de aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea măsurilor restrictive, altele decât suspendarea actului administrativ sau emiterea ordonanței provizorii.

Având în vedere că s-a constatat că cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii este formulată contrar normelor legale destinate să realizeze protecția provizorie a drepturilor și intereselor participanților la procedurile administrative, instanța nu va examina argumentele recurentului prin care a fost susținută cererea de asigurare a acțiunii, întemeiată pe prevederile art. 174 și 175 din Codul de procedură civilă.

Așa cum s-a arătat anterior, participanții la procedura de contencios administrativ pot beneficia de protecția provizorie a drepturilor și intereselor numai dacă cererea formulată respectă principiile Codului administrativ.

În speță, însă, nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea art. 195 din Codul administrativ, nici pentru aplicarea instituției asigurării acțiunii prevăzute de Codul de procedură civilă.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează în vederea respingerii cererea de recurs și a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Budu Pavel, în interesele lui Munteanu Ivan.
Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni sediul Central din 28 martie 2025.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore